

w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017-2020

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.), w związku z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r., poz. 224 ze zm.), Rada Miejska w Białej Piskiej uchwala co następuje:

§ 1.

Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017-2020 w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Białej Piskiej.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej
Grabowski Marek
inż. Marek Grabowski

**RADA MIEJSKA
w BIAŁEJ PISKIEJ**
Plac Adama Mickiewicza 25
12-230 Biała Piska

Załącznik
do Uchwały Nr XXII/157/2016
Rady Miejskiej w Białej Piskiej
z dnia 30 listopada 2016 r.

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII

na lata 2017 - 2020

ROZDZIAŁ I

WPROWADZENIE

Aktem prawnym, na podstawie, którego prowadzi się realizację działań na szczeblu lokalnym jest Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii. Program przedstawia zadania własne gminy wynikające z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r., poz. 224 ze zm.). Podstawę do działań w zakresie przeciwdziałania narkomanii stanowi Narodowy Program Zdrowia, o którym mowa w art. 9 ust.1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2015 r., poz.1916). Cytowany akt prawny wskazuje zadania związane z przeciwdziałaniem narkomanii, które należą do zadań własnych gmin. Wskazuje również zadania jakie mają być realizowane z uwzględnieniem potrzeb lokalnych.

Celem strategicznym Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020 (Dz. U. z 2016 r., poz.1492) jest wydłużenie życia w zdrowiu, poprawa zdrowia i związanej z nim jakości życia ludności oraz zmniejszenie nierówności społecznych w zdrowiu. Zadaniem na rzecz ograniczenia stosowania środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych są działania informujące i edukacyjne.

ROZDZIAŁ II

DIAGNOZA STANU PROBLEMÓW NARKOTYKOWYCH

1. Czym są narkotyki?

To tak wiele różnych środków i tak wiele dramatycznych problemów z nimi związanych, że trudno się dziwić, iż na ich temat krąży wiele półprawd, a nawet wręcz legend nic z prawdą nie mających wspólnego. Narkotyki przedstawiane bywają jako śmiertelne niebezpieczeństwo, grożące uzależnieniem już po pierwszym kontakcie, ale także jako zupełnie niegroźne źródło przyjmowanych doznań.

Niemożliwe jest też podanie przyczyn, dla jakich dana osoba bierze narkotyki. Pierwszy raz jest najczęściej typowy – ciekawość. To podstawowy motyw. Później bardzo wiele przyczyn decyduje o tym, czy powroty do narkotyków są częstsze czy rzadsze. Analizuje się i opisuje najczęściej występujące motywy, ale stanowią one tylko częściowe wytłumaczenie zjawiska, jakim jest używanie narkotyków przez młodych ludzi. Każdy, kto dopiero zaczyna swoją narkotykową karierę, ma swoje powody do brania. Im jest ich jednak więcej, tym większe prawdopodobieństwo, że z czasem narkotyki staną się tego problemem.

2. Jak wygląda droga przeciętnego narkomana?

Zawsze zaczyna się od pierwszego razu. Każda osoba, która spróbowała narkotyków, może się od nich uzależnić, co nie znaczy że musi się tak stać. Ale bezpieczny pozostaje tylko ten, kto tej furtki nigdy nie otworzył.

Drugim etapem narkotykowej drogi są eksperymenty, próby dobierania odpowiednich ilości środka, żeby uzyskiwane efekty były jak najprzyjemniejsze, a zarazem żeby nadal w miarę dobrze funkcjonować w życiu.

Trzecia faza – faza coraz częstszych powrotów – charakteryzuje się tym, że coraz trudniej jest obyć się bez narkotyku. Dana osoba nie jest jeszcze uzależniona, ale narkotyk staje się w jej życiu czymś ważnym.

Ostatnią czwartą fazą jest uzależnienie, kiedy to narkotyk staje się najważniejszą rzeczą w życiu człowieka, zastępuje mu bliskie osoby, przyjaciół, zainteresowania, pasje i ambicje życiowe.

3. Wiedza i przekonania

Badania wskazują, że wiedza o narkotykach współczesnej młodzieży jest dość rozległa – uczniowie bez problemów podają np. nazwy różnych substancji – jednak nie jest wystarczająco szczegółowa i dokładna. Młodzież chętnie przyjmuje do wiadomości i aprobuje te opinie, które podważają szkodliwość niektórych substancji (np. popularnej marihuany) traktując zakazy dotyczące ich używania jako jeszcze jeden wyraz nieuzasadnionych ograniczeń narzucanych im przez dorosłych. Wiedza na temat różnych substancji psychoaktywnych przekazywana młodzieży i jej opiekunom (rodzicom, wychowawcom, nauczycielom) nie może być zatem ogólnikowa (jak np. mówienie o narkotykach w ogóle) – powinna nie tylko odzwierciedlać stan aktualnej wiedzy naukowej dotyczącej różnych substancji, doraźnych i odległych skutków ich zażywania, a także pokazywać w sposób dostępny dla młodzieży mechanizmy działania różnych substancji w każdym obszarze (biologicznym, psychicznym i społecznym) funkcjonowania człowieka, a szczególnie młodego, rozwijającego się organizmu.

4. Fakty i mity o narkotykach w różnych środowiskach

MITY	FAKTY
Wszyscy biorą narkotyki	Większość młodych ludzi nie bierze narkotyków
Każdy powinien spróbować jak to jest po narkotykach	Próbując narkotyków narażasz życie i zdrowie
Jak będę uważał i brał tylko czasami to się nie uzależnię	Nikt nie jest odporny na uzależnienie, ktoś kto bierze narkotyki może się od nich uzależnić
Niektóre narkotyki pomagają w nauce	Narkotyki działają niekorzystnie na układ nerwowy, osłabiają pamięć, zmniejszają chęć do nauki
Narkotyki pomagają rozwiązywać problemy	Żaden narkotyk nie pomaga rozwiązywać problemów przeciwnie powodują, że osoba biorąca ma ich coraz więcej
Narkotyk to lekarstwo na raka	Narkotyk jest szkodliwą substancją psychoaktywną
Nie wszystkie narkotyki są szkodliwe	Używanie każdego narkotyku może spowodować uzależnienie i zrujnować życie człowiekowi
Niektórzy biorą narkotyki i nie mają z tego żadnych kłopotów	Każdy biorąc narkotyki ponosi straty zdrowotne, finansowe, ma problemy w domu i w szkole

Młodzież coraz więcej wie o negatywnym wpływie narkotyków na zdrowie. Jednak przekonana jest, że może próbować kilka razy i na tym skończyć. Praktyka wykazuje, że dla wielu jest to ponad ich siły. Młodzi ludzie najczęściej nie są przygotowani do rozwiązywania problemów życia codziennego, np. relacje z rówieśnikami, z rodzicami, problemy w nauce itp. Sięgają wtedy po środki, które mają im pomóc w rozwiązaniu problemu, nie zdając sobie jednak sprawy z tego, że na jednej próbie się nie kończy. Z tego względu programy edukacyjne powinny uczyć zachowań asertywnych, umiejętności mówienia NIE w sytuacji kiedy jest presja środowiska rówieśniczego. Poza programami kierowanymi do młodzieży, ważnymi działaniami są programy skierowane do rodziców mające na celu budowanie lepszych relacji między rodzicem a dzieckiem, ponieważ im lepszy jest kontakt z dzieckiem, tym łatwiej ustrzec je przed narkotykami.

Istotą działań profilaktycznych jest przeciwdziałanie zagrożeniom, których wystąpienie lub spotęgowanie w przyszłości wydaje się wysoce prawdopodobne. Powszechnie uważa się, że skuteczna profilaktyka jest optymalnym sposobem hamowania rozwoju lub ograniczania skali zjawisk uznanych za niekorzystne i dolegliwe społecznie. Z tego względu jest znacznie bardziej opłacalna niż kosztowne działania naprawcze konieczne w sytuacji, gdy zaskakująco wzrasta skala wcześniej niedostrzeganych lub bagatelizowanych niepożądanych zjawisk. Narkotyki biorą dziś dzieci z rodzin biednych i bogatych, rozbitych i pełnych, z małych miasteczek i z dużych miast. Błędym poglądem jest więc stwierdzenie, że narkomania dotyka tylko ludzi z tzw. marginesu społecznego. Coraz więcej dzieci z tzw. „dobrych domów” sięga po używki.

Ostatnie rekomendacje Światowej Organizacji Zdrowia promują działania zmierzające do upowszechniania zdrowych stylów życia, a jednym z elementów zdrowego stylu życia jest powstrzymanie się od nadużywania substancji psychoaktywnych, w tym narkotyków. Osiągnięcie takiego celu ogólnego jest możliwe jedynie poprzez ścisłą interdyscyplinarną współpracę i ścisłą koordynację działań wielu instytucji. Zakłada się, że im większy jest popyt na zdrowe style życia, tym mniejszy na używanie substancji psychoaktywnych. Warto dodać, że efektywne działania profilaktyczne zmierzające do ograniczania używania środków odurzających mogą wpływać korzystnie na szersze aspekty życia społecznego zapobiegając przestępczości, chronić zdrowie, zapobiegając problemom szkolnym i rodzinnym.

Narkotyki nie są reklamowane w prasie, radiu czy telewizji. Informacje na ich temat podawane są przeważnie z ust do ust. Ten rodzaj reklamy jest bardzo skuteczny, ponieważ o „towarze” dowiadujemy się od osób budzących zaufanie, o których myślimy, że są naszymi przyjaciółmi. Równie sugestywne są doniesienia internetowe opisujące działanie narkotyków znoszących stres albo zmęczenie, a przynoszących wesołość, luz i dobre samopoczucie.

Narkotyki zaczynają wchodzić w świat dorosłych. Zastanawiając się nad tym „być czy mieć”, coraz częściej wybiera się drugą alternatywę. Synonimem szczęścia stał się sukces i pieniądze. Narkotyki w początkowym okresie dają „napęd” do pracy, a potem w stosunkowo krótkim czasie pozwalają się odprężyć, zrelaksować. Młody biznesmen nie zdaje sobie sprawy z kosztów, jakie wkrótce poniesie. Handlarze „towarem” doskonale wiedzą, że sami nie muszą do niczego dochodzić nauką i wyczerpującą pracą. Wystarczy, że „delikwenta” wciągną w narkomanię, a wszystko, co ma „klient”, staje się ich własnością.

Rozpoznanie zjawiska narkomanii jest coraz trudniejsze również z uwagi na „nowocześniejsze” formy przeprowadzania transakcji handlowych.

Państwa europejskie podejmują szereg działań mających na celu zmniejszenie problemów wynikających z używania środków psychoaktywnych. Zrozumiałe jest, że znaczenie ww. problemów w Europie jest różnorodne tak ze względu na uwarunkowania geograficzne, jak i kulturowe, itp.

ROZDZIAŁ III

INFORMACJA o PROBLEMIE NARKOMANII i ZASOBACH w GMINIE BIAŁA PISKA

W styczniu 2011 roku przez Firmę „Ekspertyzy – Edukacja – Terapia EKSTER” z Opolna Zdroju została przeprowadzona diagnoza problemów uzależnień i innych zagrożeń społecznych w mieście i gminie Biała Piska. Badaniami zostali objęci :

- a) mieszkańcy gminy (mężczyźni i kobiety), którzy ukończyli 18 lat – sondaż uliczny,
- b) uczniowie szkół gminy (dziewczeta i chłopcy) w trzech grupach wiekowych:
 - uczniowie klas szóstych szkół podstawowych,
 - uczniowie klas trzecich gimnazjów,
 - uczniowie klas drugich szkoły ponadgimnazjalnej.

Wnioski z przeprowadzonego badania:

1. Młodzież a narkotyki

- a) mimo tego, że narkotyzowanie się nie jest przez uczniów Białej Piskiej postrzegane jako zjawisko powszechne, to jednak co dwudziesty szóstoklasista, niemal co piąty uczeń trzeciej klasy gimnazjum i czterech na dziesięciu uczniów drugiej klasy szkoły ponadgimnazjalnej przyznaje się do kontaktów ze środkami odurzającymi (najczęściej jest to marihuana). 4% gimnazjalistów i 12% uczniów szkoły ponadgimnazjalnej miało kontakt ze środkami odurzającymi w okresie 30 dni przed badaniem,
- b) tylko co trzeci z badanych uważa, że jego rówieśnicy posiadają wystarczającą wiedzę o narkotykach i szkodliwych skutkach ich działania,
- c) 26% uczniów szkoły średniej spotkało w szkole osobę rozprowadzającą narkotyki, a poza szkołą – 55%. Wśród gimnazjalistów odpowiednio : 29% i 39%,
- d) młodzi ludzie mają przekonanie, że w narkotyki można najprędzej zaopatrzyć się na dyskotece, czy w pubie, ale kupno środka odurzającego w innych miejscach też nie następuje trudnościami,
- e) jeśli chodzi o dopalacze, to kontakty młodzieży z tymi substancjami mają charakter sporadyczny.

2. Dorośli a narkotyki

- a) połowa dorosłych ankietowanych mieszkańców Białej Piskiej uważa, że w ich okolicy łatwy jest dostęp do narkotyków,
- b) zdecydowana większość dorosłych mieszkańców Białej Piskiej (96%) uważa, że za posiadanie narkotyków powinno się karać (wśród młodzieży takie przekonanie podziela 73% badanych).

W ramach realizowanego programu profilaktycznego „Dopalacze, narkotyki” w Publicznym Gimnazjum w Białej Piskiej w m-cu listopadzie 2015 r. zostały przeprowadzone badania, których celem było zdiagnozowanie skali zagrożeń społecznych dotyczących narkomanii i „dopalaczy” wśród uczniów. Badania prowadzone były za pomocą anonimowej ankiety internetowej. Próba badawcza wyniosła 226 uczniów. Wśród badanych było 127 chłopców i 99 dziewczynek.

Diagnoza i profilaktyka zagrożeń społecznych.

Uczniowie przyznają się do doświadczeń z narkotykami – 15,93%, a do kontaktu z dopalaczami przyznaje się 5,7% uczniów. Wśród tych, którzy mieli kontakt z narkotykami najbardziej popularnym jest marihuana. Niepokojące jest to, że dla dużej grupy uczniów, zdobycie narkotyków jest możliwe przy mniejszym lub większym nakładzie wysiłków. Badanie przeprowadzone wśród młodzieży wskazało, że jest ona zainteresowana eksperymentowaniem z substancjami psychoaktywnymi. Tym bardziej warto nasilić profilaktykę w tym zakresie kierowaną do uczniów. Widać z deklaracji, że 27,87% uczniów może mieć łatwy dostęp do zakazanych w Polsce substancji psychoaktywnych, aż 18,14% ankietowanych uczniów wie gdzie i u kogo może nabyć narkotyki. W szkole podejmowane były działania profilaktyczne z tematu narkotyków i dopalaczy. Sama młodzież również wypowiada się na temat potrzeby realizacji zajęć profilaktycznych. Aż 70 % uczniów uważa, że takie zajęcia są potrzebne.

Przedstawione informacje wskazują, że problem używania środków psychoaktywnych ma charakter ogólnokrajowy. Gmina Biała Piska nie wyróżnia się pod względem nasilenia tego problemu od innych gmin w naszym kraju.

W porównaniu jednak z problemami wynikającymi z używania i nadużywania alkoholu problemy związane z narkotykami są znacznie mniejsze, jednak zagrożenia tego nie można pominąć.

Na podstawie zebranego materiału można wyciągnąć następujące wnioski:

- 1) kontynuować programy profilaktyczne w szkołach dla uczniów i informacyjno- edukacyjne dla rodziców,

- 2) wspierać działania alternatywne dla młodzieży,
- 3) kontynuować programy profilaktyczne integralne z zajęciami sportowymi dla młodzieży,
- 4) kontynuować medialny system informacji o zagrożeniach związanych z używaniem środków psychoaktywnych oraz o działaniach podejmowanych na terenie miasta i gminy,
- 5) kontynuować współpracę z Komisariatem Policji w Białej Piskiej,
- 6) wspierać programy profilaktyczne uczące mówić „nie biorę”,
- 7) realizować edukację społeczności lokalnej.

Zadania wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii są zbieżne z zadaniami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Z tego względu większość z nich jest ujęta w Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2017 r. Między innymi realizacja programów profilaktycznych, które obejmują w swoich treściach problemy używania środków psychoaktywnych w tym: alkohol, narkotyki, tytoń. Programy te realizowane są również na terenie miasta i gminy Biała Piska i rozszerzone o różne formy zajęć sportowych co jest jednym z elementów zdrowego stylu życia.

Każdy z obszarów działań wymienionych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii może być realizowany w różny sposób. Jest to związane z możliwościami oraz lokalnymi potrzebami. Program skierowany jest nie tylko do osób uzależnionych od narkotyków, ale do całej społeczności lokalnej.

ROZDZIAŁ IV

CELE PROGRAMU

CEL OGÓLNY: ZAHAMOWANIE TEMPА WZROSTU POPYTU NA NARKOTYKI, w SZCZEGÓLNOŚCI WŚRÓD DZIECI I MŁODZIEŻY.

Cele szczegółowe:

Cel 1.

Przeciwdziałanie inicjacji w zakresie różnych zachowań ryzykownych (zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży) poprzez wzrost wiedzy i umiejętności społecznych dzieci, młodzieży i rodziców

Zastosowanie profilaktyki uniwersalnej, która ma na celu przeciwdziałanie inicjacji w zakresie różnych zachowań ryzykownych, zwłaszcza wśród młodzieży szkolnej, poprzez dostarczenie wiedzy na temat zagrożeń płynących z zażywania substancji psychoaktywnych. Profilaktyka uniwersalna jest to profilaktyka ukierunkowana na całe populacje. Są to działania adresowane do całych grup bez względu na stopień indywidualnego ryzyka występowania problemów związanych z używaniem środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych i nowych substancji psychoaktywnych.

Jednym z ważniejszych zadań dla profilaktyki uniwersalnej jest prowadzenie działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz wychowawczej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, kształtowanie wzorców zdrowego stylu życia i spędzania wolnego czasu.

Działania:

1. Wspieranie programów profilaktycznych na wszystkich poziomach edukacji, m.in. poprzez szkolenie pedagogów, nauczycieli, wychowawców.
2. Wspieranie programów profilaktyki narkomanii adresowanych do rodziców poprzez dofinansowanie szkoleń realizatorów programów, wspierania rodziny.
3. Upowszechnienie oraz wdrażanie programów profilaktyki adresowanych do dzieci i młodzieży w wieku szkolnym, w szczególności zalecanych w ramach Systemu rekomendacji programów profilaktycznych i promocji zdrowia psychicznego.

Wskaźniki:

1. liczba rodziców i nauczycieli biorących udział w szkolnych i pozaszkolnych programach profilaktycznych,
2. liczba dzieci uczestniczących w szkolnych i pozaszkolnych programach profilaktycznych.

Cel 2.**Zapobieganie rozwojowi uzależnienia od substancji psychoaktywnych i zachowaniom ryzykownym związanym z uzależnieniem**

Zastosowanie profilaktyki selektywnej ukierunkowanej na jednostki i grupy zwiększonego ryzyka, są to działania profilaktyczne adresowane do jednostek lub grup, które ze względu na swoją sytuację społeczną, rodzinną, środowiskową lub uwarunkowania biologiczne są narażone na większe od przeciętnego ryzyka wystąpienia problemów wynikających ze stosowania substancji psychoaktywnych lub zaburzeń zdrowia psychicznego. Celem profilaktyki selektywnej jest dostarczenie informacji na temat ryzyka związanego z używaniem substancji, poradnictwo indywidualne, poradnictwo rodzinne, organizacja czasu wolnego stanowiące alternatywę do podejmowanych zachowań ryzykownych. Profilaktyka selektywna jest działaniem uprzedzającym, a nie naprawczym.

Działania:

1. Wspieranie programów profilaktyki selektywnej w miejscach o zwiększonym narażeniu na kontakt z narkotykami (dyskoteki, imprezy masowe), m.in. poprzez włączenie się w kampanie i akcje.
2. Wspieranie inicjatyw w zakresie pomocy psychologicznej i prawnej osobom indywidualnym oraz rodzinom, w których występuje problem narkomanii oraz problem przemocy.
3. Inicjowanie i wspieranie innych programów skierowanych do dzieci i młodzieży z grup ryzyka: ze środowisk marginalizowanych, zagrożonych demoralizacją i wykluczeniem społecznym oraz dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, poprzez wdrażanie programów rekomendowanych.
4. Wdrażanie programów obozów profilaktycznych.

Wskaźniki:

1. liczba działań upowszechniających informacje o programach i placówkach profilaktycznych,
2. liczba rekomendowanych programów, obozów profilaktycznych.

Cel 3.**Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych i wskazanie możliwości zapobiegania narkomanii**

Profilaktyczna działalność edukacyjna ukierunkowana jest na dostarczenie społeczeństwu, zwłaszcza młodzieży, niezbędnych informacji dotyczących problemów zdrowotnych związanych z używaniem narkotyków, wdrożenie działań ukierunkowanych na wzmacnianie systemu wartości oraz doskonalenie umiejętności psychospołecznych młodzieży chroniących przed używaniem narkotyków.

Działania:

1. Prowadzenie kampanii edukacyjnych, włączanie się w kampanie i akcje krajowe czy lokalne.
2. Opracowanie i upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych z zakresu promocji

- zdrowia i profilaktyki narkomanii.
3. Współpraca z mediami.

Wskaźniki:

1. liczba kampanii edukacyjnych,
2. liczba osób zaangażowanych w realizację kampanii edukacyjnych na temat problematyki narkomanii.

Cel 4.

Podniesienie kwalifikacji zawodowych osób zaangażowanych w działalność profilaktyczną

W obszarze profilaktyki należy zwrócić szczególną uwagę na podniesienie jakości oddziaływań profilaktycznych. Z tego względu konieczne jest upowszechnianie profesjonalnych programów profilaktycznych posiadających rekomendacje Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, Instytutu Psychiatrii i Neurologii.

Prowadzenie tych działań wymaga ciągłego podnoszenia kwalifikacji zawodowych osób mających w swojej pracy kontakt z dziećmi i młodzieżą.

Działania:

1. Organizowanie i wspieranie szkoleń w zakresie profilaktyki narkomanii, adresowanych w szczególności do pracowników pomocy społecznej, Policji, GKRPA i innych osób angażujących się w działalność profilaktyczną.

Wskaźniki:

1. liczba wspieranych i organizowanych szkoleń dla osób realizujących zadania profilaktyczne
2. liczba osób, które dzięki wsparciu finansowemu podniosły swoje kwalifikacje i kompetencje.

Cel 5.

Polepszenie i zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem od narkotyków

Redukcja szkód odnosi się do strategii programów i praktyk, których celem jest ograniczenie szkód związanych z używaniem środków psychoaktywnych w populacji osób nie mogących lub nie chcących zaprzestać używania. Podstawowymi cechami definiującymi są: skupienie się bardziej na zapobieganiu szkodom, aniżeli używaniu narkotyków w ogóle oraz skupienie się na osobach używających narkotyki. Zapewnienie osobom szkodliwie używającym substancji psychoaktywnych oraz uzależnionym dostępu do zróżnicowanej oferty leczniczej, rehabilitacyjnej, readaptacyjnej znajduje odzwierciedlenie w podniesieniu poziomu bezpieczeństwa publicznego oraz wpływa na polepszenie jakości ich życia.

Działania:

1. Upowszechnianie informacji na temat placówek i programów dla osób uzależnionych.
2. Wspieranie programów ograniczenia szkód zdrowotnych i społecznych wynikających z używania narkotyków.
3. Porady informacyjne i terapeutyczne dla społeczności lokalnej miasta i gminy Biała Piska.
4. Porady informacyjne dla osób uzależnionych i ich rodzin (Punkt Konsultacyjny).
5. Organizowanie i dofinansowanie szkoleń w zakresie problematyki narkomanii podnoszących kwalifikacje grup zawodowych mających styczność z osobami szkodliwie używającymi narkotyki.

Wskaźniki:

1. liczba udzielonych porad,
2. liczba wspieranych programów,

3. liczba dofinansowanych szkoleń.

Cel 6.

Wspomaganie działalności instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii w celu zmniejszenia marginalizacji społecznej wśród osób używających narkotyków szkodliwie oraz osób uzależnionych

Realizacja programów ukierunkowana na reintegrację społeczną osób uzależnionych. Są to działania skierowane do osób po ukończonym procesie leczenia, których celem jest udzielenie pomocy w znalezieniu pracy, mieszkania oraz powrocie osoby uzależnionej do prawidłowego funkcjonowania w społeczeństwie.

Działania:

1. Współpraca z organizacjami pozarządowymi, kościołami, związkami wyznaniowymi oraz osobami fizycznymi z zakresu zapobiegania narkomanii o charakterze profesjonalnym.
2. Wspomaganie organizacyjne grup pomocowych.
3. Inicjowanie i wspieranie centrów integracji społecznej .

Wskaźniki:

1. liczba uczestników CIS,
2. liczba współpracujących podmiotów.

Cel 7.

Monitorowanie epidemiologiczne i postaw społecznych na temat problemu narkotyków i narkomanii na szczeblu lokalnym

Kluczem do wnikliwego rozpoznania sytuacji związanej z narkotykami jest systematyczne prowadzenie badań, a także monitoring oraz ewaluacja prowadzonych działań. Dostarczają one informacji o stanie problemów narkotykowych na terenie gminy, co jest niezwykle istotne dla prowadzenia racjonalnej i akceptowanej społecznie polityki względem omawianych kwestii. Monitorowanie problemu narkomanii pozwoli na ocenę skuteczności działań profilaktycznych.

Działania:

1. Badania ankietowe wśród młodzieży szkolnej.
2. Badania oraz analizy jakościowe na poziomie lokalnym.
3. Współpraca z Krajowym Biurem ds. Przeciwdziałania Narkomanii oraz jednostką organizacyjną samorządu województwa i powiatu.
4. Wdrażanie i prowadzenie monitoringu na poziomie lokalnym.

Wskaźniki:

1. Liczba raportów w postaci publikacji dostępnych także za pośrednictwem Internetu.
2. Liczba publikacji z wynikami badań.
3. Liczba instytucji uczestniczących w sieci wymiany informacji.

ROZDZIAŁ V

REALIZACJA PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii koordynowany jest przez Pełnomocnika Punktu Konsultacyjnego i Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Podmioty współpracujące w zakresie przedsięwzięć profilaktycznych i rozwiązywaniu problemów:

- 1) Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Białej Piskiej,
- 2) Komisariat Policji w Białej Piskiej,
- 3) Punkt Konsultacyjny w Białej Piskiej,
- 4) Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Piszcu,
- 5) Sąd Rejonowy w Piszcu,
- 6) Prokuratura Rejonowa w Piszcu,
- 7) Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Piszcu,
- 8) Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Białej Piskiej,
- 9) szkoły działające na terenie miasta i gminy,
- 10) stowarzyszenia działające w sferze zdrowia, kultury i kultury fizycznej,
- 11) kościoły i związki wyznaniowe,
- 12) organizacje spoza sektora finansów publicznych.

ROZDZIAŁ VI

ŹRÓDŁA i ZASADY FINANSOWANIA PROGRAMU

Źródłem finansowania zadań Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii są środki finansowe budżetu gminy pochodzące z opłat za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

ROZDZIAŁ VII

PLAN WYDATKÓW NA REALIZACJĘ ZADAŃ WYNIKAJĄCYCH Z GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII w latach 2017 - 2020

1. Środki finansowe przeznaczone na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w 2017 r.

Dział: 851

Rozdział: 85153 – Zwalczanie narkomanii

Realizacja zadań Programu Przeciwdziałania Narkomanii – 7.500 zł

2. Przewidywane środki finansowe na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w 2018 r.

Dział: 851

Rozdział: 85153 – Zwalczanie narkomanii

Realizacja zadań Programu Przeciwdziałania Narkomanii – 7.500 zł.

3. Przewidywane środki finansowe na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w 2019 r.

Dział: 851

Rozdział: 85153 – Zwalczanie narkomanii

Realizacja zadań Programu Przeciwdziałania Narkomanii – 8.000 zł.

4. Przewidywane środki finansowe na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w 2020 r.

Dział: 851

Rozdział: 85153 – Zwalczanie narkomanii

Realizacja zadań Programu Przeciwdziałania Narkomanii – 8.000 zł.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej
Grabowski Marek
inż. Marek Grabowski